

Hur lätt det är att sänka blicken måste jag erkänna för mig själv när jag läste berättelsen om de tolv spejarna som skickades iväg av Mose för att se hur landet är, landet dit Gud vill föra dem. När de kom fram upptäckte de ett överflöd av icke skådat slag. Med sig tillbaka tog de olika sorters frukt för att bevisa att de berättade sanningen och landet verkligen "flöt av mjölk och honung".

Likväl hade tio av spejarna på samma gång med sig ett stort "men – men det går inte för att...".

De radade upp alla möjliga problem för Mose, fick med sig folket och så gick det som det gick.

Man kom inte iväg in i det underbara landet som Gud ville ge dem.

Dessa män hade erfarit så oerhört mycket av Guds omsorg. De var till och med ledare men ändå fastnade de i tänket: "det blir alltför besvärligt – ja, det kommer aldrig att gå, aldrig."

I stället för att lyfta blicken och tänka tillbaka och låta sig inspireras av allt det underbara som de upplevde under vandringen – istället för det blockerade männen sig själva med sina invändningar.

De stora ting Gud hade gjort var bortglömda. Att Gud ledde dem genom Röda Havet undan Faraos förtryck – bortglömd. Bortglömd likaså hans beskydd och hans dagliga omsorg om dem.

Guds löften och direktiv, liksom alla undren under ökenvandringen – allt hade bleknat så till den grad som om det aldrig hade skedd.

Ja tyvärr – jag känner igen mig i dessa tvekande spejarnas resonemang. Ibland hindrar jag både mig själv men framför allt Gud med mina tvekande invändningar. Då är det bra att ha medvandrare i församlingen som kan öppna mina ögon och ge mig på nytt perspektivet jag just missat.

"Tack Du himmelske Fader för sådana trossyskon!"

Vad kan vi då göra för att undgå fastna i våra betänkligheter och vår inre blick inte förlorar sitt fäste hos Gud?

I direkt anslutning till den text som vi läste den gångna söndagen ges oss en tydlig lösning på problemet.

Paulus skriver i Kol 3:16 (Folkbibelns övers.) **Låt Kristi ord rikligt bo hos er med all sin vishet.**

**Undersöka och förmana varandra med psalmer, hymner och andliga sånger och sjung till Gud med tacksamhet i era hjärtan.** I Bibel 2000 läser vi **Låt Kristi ord bo hos er i hela sin rikedom..**

I Bo Gierts översättning är formuleringen **Låt Kristi ord få ett stort rum bland er**

Dela bostad med Kristi ord –! Låt det utvecklas hos er med all sin rikedom. Ger det rikt med

utrymme! Träng det inte undan! Förvisar det inte till uthuset eller en liten kammare utan fönster.

Uttrycket "Kristi ord" betyder för Paulus här hela Gamla Testamentet och Evangelierna och för oss som lever nu även breven och uppenbarelseboken. Alltså hela Bibeln från pärm till pärm.

De flesta av oss bor inte ensamma utan tillsammans med fru, man eller sambo och med barn. Då delar man inte bara rum utan också livet med varandra, dess glädje och dess sorg.

Så lär sig barn av föräldrars liv och tar den lärdomen med sig in i nya livsförhållanden.

I ett omsorgsfullt umgänge växer förtroende och tillit med stabil trygghet som följd.

Kärleken fördjupas när innersta tankar och känslor delas. Misslyckanden sker. Men då är förlåtelsen den kärleksfulla kraften som hindrar blockeringar och uppgivenhet att få fotfäste. Med nytt mod får man börja om med varandra.

Det är detta Paulus menar när han ger detta viktiga råd: Ha Kristi ord som en god och uppskattad familjemedlem boende hos er. Ge det tillträde till era tankar och samtal.

Tar det med in i ert umgänge med varandra.

Inte som en uppskattat gäst bara utan som en fullvärdig familjemedlem, öppet och hjärtligt! Och in i alla situationer!

Det lilla ordet "låt" vill påminna oss om att det inte går av sig själv. "Låt det bli så" – nej, det går verkligen inte av sig själv utan det behövs en god portion viljebeslut och uppmärksamhet om det ska lyckas.

Hur lätt blir Guds ord trängd undan till förmån av allt möjligt annat. Alla har vi erfarenhet av det och är i behov av denna påminnelse.

Ska Kristi ord få utvecklas i våra liv behöver det fritt spelrum. Då har det med sig att det "utvecklar" också oss. Mig och dig.

Ger ordet rikligt med utrymme. Rikligt!

Rikligt – det är mera än lagom mycket.

*Lagom ska det vara – inte för mycket. Nej - naturligtvis inte för litet heller... Men det får inte störa eller väcka uppmärksamhet...*

Lagom – det ordet skulle passat på församlingen i Laodicea om vilken vår Herre sorgset säger att den är varken kall eller varm. Den var lagom och det hade tragiska följder.

Du kan läsa om den i Upp 3:14 ff.

*Låt Guds ord lagom bo hos er – eller: låt det bo hos er i all sin lagomhet...*

Hur tråkigt och tandlös skulle det inte bara låta utan också vara?

Den tjugoårige Kristian växte upp i storstan under helt sekulära förhållanden. När han hörde om Jesus öppnade han sitt hjärta och bjöd in Honom att ta över hela hans livsföring. Efter en tid med mycken Bibelläsning formulerade han kärnfullt: "Bibeln andas – jag förvandlas!

Det är just den Helige Anden som verkar genom Bibelns texter.

Undervisa och förmana varandra – eller: Lär och vägled varandra (Bibel 2000)

Hoppsan! Ett ögonblick "Varandra"? Undervisar varandra?

Är det inte Paulus som lär att en person är utrustad att undervisa, en annan att förmana, dvs att vissa har fått sådana uppgifter men inte andra?

Här verkar det som om alla uppfordras att undervisa och vägleda. Men – den speciella utrustningen som var och en får upphäver inte att alla tjänar varandra på detta sätt.

"Var och en har något att ge" understryker han i Korintierbrevet och nämner som exempel: "en psalm, en undervisning, en uppenbarelse, en uttydning". Var och en! Inget undantag!

"Med psalmer, hymner och andliga sånger" fortsätter Paulus i den aktuella texten.

Så är denna maning egentligen en uppmuntran till frimodighet. För där Guds ord bor och får rikligt med utrymme – där verkar Guds egen Ande förvandling och inspiration, ljus och vägledning in i vår gemenskap.

Till varandras uppbyggelse och i tjänst för världen omkring oss.

På onsdag träffas vi i hemgrupperna. Så gjorde de första kristna. De praktiserade vad Paulus skrev! Vi får göra det samma, delge och berika varandra. För Guds rikets skull!

Välkommen att be med mig:

Herre Jesus Kristus! Tack för ditt mäktiga ord som beskrivs på så många vis av dina tjänare.

Ditt ord: en lykta för vår fot och ett ljus på vår stig. Ditt ord som gör oss kloka och visa. Ett mäktigt vapen i striden mot mörkrets makter.

En tröst och ett läkemedel till vår själ - fylld med liv. Ditt ord fylld med den underbara beskrivningen av Dig och Dina tankar och Din väg med oss människor. En fantastisk vägledare och inspiration för ditt rike.

Så är det ett bröd för själen, som ger oss kraft och mod att följa i dina spår.

Herre, Du känner våra hjärtan som ibland fastnar i våra invändningar istället för att låta sig lyftas in i dina perspektiv. Hjälp speciellt med att tankar och ord som vi tror att Du lägger in i våra hjärtan kommer iväg till de personer eller sammanhang som de är bestämda för.

Det kan ibland kännas riskfylld och vi ryggar tvekande tillbaka.

Då – just då Herre – behöver vi Din hjälp.

För Ditt rik ska kunna få allt mera gestalt mitt ibland oss. För att Din vilja ska kunna ske i våra liv och i och genom din församling! Så att Du äras och till räddning för många. Amen

En välsignad vecka fylld med frimodighet och förtröstan på Herren Jesus önskar jag er för er var och en.

Klaus